

והסיגים ונברר ונתנקה לגמרי. (קהלת ד) **וְטוֹב מִשְׁנִיחֵם אֶת אֲשֶׁר עֵדֶן לֹא הָיָה** ומה שאמר שלמה המלך שיש טוב משניהם את אשר עֵדֶן לא היה פירושו. **הַהוּא רוּחָא דְקָאִים לְעֵילָא, וְאַתְּ עַכְבַּ לְנַחְתָּא לְתַתָּא** אותו הרוח שעומדת למעלה והתעכבה מלרדת למטה לעוה"ז, **דְּהָאִי קָאִים בְּקִיּוּמִיהָ, וְלִית לִיהּ לְקַבְּלָא עוֹנָשָׁא** והוא טוב משניהם כי עֵדֶן עומד למעלה ולא בא לעוה"ז ולא חטא כלל, **וְאִית לִיהּ מְזוּנָא מִהַהוּא מְזוּנָא** (דף קפ"ג ע"א) **עֲלָאָה דְלְעֵילָא לְעֵילָא** ויש לו מְזוּנָא מטל העליון הנמשך ויורד מא"א שלמעלה מז"א ולמעלה מאו"א.

מי שלא נפרד אף פעם מהקב"ה וכל מעשיו בהצנע לכת מדרגתו עליונה מכולם **טָב מְכֻלָּהוּ** ויש מי שטוב מכל הנ"ל גם מאותם שכבר מתו וגם מהחיים עֵדֶן וגם מאותם שהתעכבו מלירד לארץ, **מֵאֵן דְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ, וְלֹא אֶתְנַלְיָא** והוא מי שלא נפרד אף פעם מהקב"ה ולא נתגלה אל החיצונים כלל, **וְכָל מְלוֹי בְּסִתְיָמָא אֵינּוֹן** וכל מעשיו בהצנע לכת. **דָּא הוּא זַכָּאָה חֲסִידָא, דְנִטְר פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא, וְקִיִּים לוֹן** זהו זכאי וחסיד ששמר עצמו מכל איסורי לא תעשה שבתורה וקיים כל מצוות עשה, **וְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא יִמְכָּא וְלִילֵי** ועסק בתורה יומם ולילה. **דָּא אֶתְאַחֵיד וְאַתְהֵי בְּדִרְגָּא עֲלָאָה עַל כָּל שְׂאָר בְּנֵי נֶשְׁאָא** כאשר הוא מסתלק מהעולם הוא מתאחד במדרגה עליונה יותר מכל שאר בני אדם, **וְכֻלָּהוּ**

אֶתְאָחֶרֶן (ס"א אֶתוֹקֶדֶן) מֵחֹפֶה דְהָאִי וכולם נכונים מחופתו של זה [3].

אלעזר כיהן תחת אהרן אביו אבל לא בשלמות כמוהו

תָּא חֲזִי בא וראה, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמוֹשֶׁה בשעה שאמר הקב"ה לְמוֹשֶׁה
 אֶתְחַלֵּשׁ חֵילָא דִּילֵיהּ נחלש כוחו של משה, וַיֵּדַע דְהָא אֶתְבַּר
 דְּרוּעָא יְמִינָא דִּילֵיהּ וידע שנשבר זרוע ימין שלו לפי שאין לו את כח החסד
 שיש באהרן הכהן שגרם ליחוד עליון, וְאֶזְדַּעְזַעא כָּל גּוֹפֵיהּ ונדדעזעזע כל גופו,
 כִּיּוֹן דְאָמַר כיון שאמר לו הקב"ה קַח אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת אֶלְעָזָר בְּנָו,

אור הרשב"י

אמרו לפיכך הרבה להן תורה ומצוות כדי
 לזכותם, וע"כ כל אחד מן הצדיקים אין
 מתבייש מחבירו, לפי שכ"א יש לו שום
 מדרגה בשום מצוה שאין בחבירו, וכ"א מהן
 נכוה מחופתו של חבירו, ר"ל נכוה בשום
 דבר מצוה מה שאין בו ויש לחבירו, אבל מה
 שאמר אוי לה לאותה בושה ואוי לה לאותה
 כלימה לאותו איש שאין לו שום מעלה
 ומדרגה.

ובספר אמרי קדוש (אות צ"ד) ביאר הרה"ק
 מסטרליסק שכל צדיק נכוה מחבירו,
 שבעוה"ז חושב הוא שהוא יותר מחבירו,
 ולבסוף בעולם האמת מתבאר שחבירו
 הסתיר וחיפה על מעשיו הטובים בעולם הזה,
 ובאמת הוא הרבה יותר במעלה ממנו.

[נט] ועל זה אמר רבי חנינא "מלמד שכל אחד
 נכוה מחופתו של חברו, אוי לה לאותה בושה
 אוי לה לאותה כלימה" (ב"ב עה:). ופירש
 בשיטמ"ק בשם גליון תוס': כלומר אותו צדיק
 שנכוה מחופתו של חברו מתבייש, לפי
 שהוא נכוה מחופתו של חברו, ואילו חברו
 יושב בתוכה ואינו נכוה, מכלל שהוא צדיק
 יותר ממנו.

ובמהרש"א (שם) הקשה כיצד יתכן שכל
 אדם נכוה מחופת חבירו והלא הצדיק הגדול
 יותר אין לו ליכוות מחופת חבירו שהיא
 קטנה משלו ועוד מהו מה שאמר אוי לה
 לאותה בושה וכו', ותירץ המהרש"א דנראה
 לומר לפי שיש לכל צדיק וצדיק שום מעלה
 ומדרגה בשום מצוה שאין בן לחבירו, דוגמא
 דר' חנינא ורבי היא דפ' הפועלים, וע"ז

הלימוד היומי

לע"נ ר' אליהו חלפון היים חויטה בן סברסה ז"ל

אָמַר לַיהוָה קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא אִמַר לוֹ הַקב"ה מִשָּׁה, הָא דְרוּעָא
 אַחְרָא אוֹזִיפְנָא לָךְ: (זְמִינִית לָךְ) מִשָּׁה לֹא תִפְחַד כִּי אֲנִי נוֹתֵן לָךְ בַּהֲשֹׂאֵלָה זְרוּע
 אַחֲרַת, וְהוּא אֲלַעְזֹר שִׁימְלֹא אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל אֶהְרֹן, וְהַפְּשִׁט אֶת אֶהְרֹן וְגו',
 וְאֶהְרֹן יֵאֱסֹף, הֵא אֲלַעְזֹר יִהְיֶה לְגִבְדֵךְ, וְזִמְנָא (ב"א יְמִינָא) דְּיֵא
 תַּחֲתֵי אָבוּי הֵא לָךְ אֶת אֲלַעְזֹר שִׁיחִיָּה אֲצִלְךָ לְזֹרוּע יִמִּין תַּחַת אֲבִיו אֶהְרֹן. וְעַם
 כָּל דָּא לֹא אֲשֻׁלִּים אַתָּר בְּהֵהוּא וְזִמְנָא כְּאָבוּי וְעַם כָּל זֶה לֹא
 הַשְׁלִים אֲלַעְזֹר אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל אֶהְרֹן בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן כְּמוֹ אֶהְרֹן מִמֶּשֶׁ, דְּהֵא עֲנִי יִקָּר
 אֲסִתְּלִקוּ, וְלֹא אֶהְדְּרוּ אֱלֹא בְּזִכּוּתָא דְּמִשָּׁה, וְלֹא
 בְּזִכּוּתָא דְּאֲלַעְזֹר וְהִרְאִיָּה שְׁהִרִי כְּשֶׁהִסְתַּלַּק אֶהְרֹן הִסְתַּלְּקוּ עֲנִי הַכְּבוֹד וְלֹא חֲזֹרוּ
 אֲלֵא בְּזִכּוּת מִשָּׁה וְלֹא בְּזִכּוּת אֲלַעְזֹר בְּנוּ.

הַקב"ה צִוֶּה שְׂמִשָּׁה וְאֶהְרֹן יַעֲלוּ לְהַר לְעִינֵי כָל הָעֵדָה

וַיַּעַשׂ מִשָּׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה', וַיַּעֲלוּ אֶל הָהָר לְעִינֵי כָל הָעֵדָה וְגו'. (בַּמִּדְבָּר
 ב) אֲמַאי לְעִינֵי כָל הָעֵדָה לְמָה עָלוּ לְעִינֵי כָל הָעֵדָה. אֱלֹא,
 בְּגִין דְּאֶהְרֹן הָוָה רְחִימָא דְּעַמָּא, יִתִּיר מִכָּל אֲלֵא לְפִי שְׁהִיָּה
 אֶהְרֹן אֲהוּב עַל כָּל הָעַם יוֹתֵר מִכּוֹלָם לְפִי שְׁהִיָּה אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת
 וּמִשְׁכִּין שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִימְרוּן דְּהֵא אֶתְנַגֵּיד
 עַל יְדֵא דְּמִשָּׁה וְלִכְּן עָשָׂה מִשָּׁה כֵּן לְעִינֵי כָל הָעֵדָה שְׁלֵא יֵאמְרוּ שְׁאִירַע לוֹ כֵּן עַל
 יְדֵי מִשָּׁה עֲצַמּוֹ אֲלֵא יַדְעוּ שׁוּזָה עַל יְדֵי צִוּוּי שֶׁל הַקב"ה. וּמִשָּׁה מְשִׁיךְ לְאֶהְרֹן
 בְּמַלְיָן, עַד דְּסִלְיָקוּ לְטוֹרָא וּמִשָּׁה רַבְּנוּ מִשְׁךְ אֶת אֶהְרֹן בְּדַבְרִים עַל שׁוּזָה

למיתת נשיקה על ידי הקב"ה בעצמו עד שעלו להר, וכל ישראל הוו חמאן,
בשעתא דאפשיט משה לבושי דאהרן, ואלביש לון
לאלעזר וכל ישראל ראו בשעה שהפשיט משה את בגדי אהרן מעליו והלבישם

לאלעזר.

הקב"ה ומשה רבנו הפשיטו את אהרן מהכל משה לקח לו את הבגדים
החיצוניים והקב"ה לקח לו את נשמתו שבפנים

מאי טעמא משה (נ"א ולא־הרן). ומה הטעם שמשה פשט את בגדי אהרן ולא

אהרן עצמו **אלא משה אלבישנון לאהרן כד סליק**

לכהנא, הדיא הוא דכתיב אלא משה רבינו הלביש את אהרן כאשר עלה

לכהונה כמו שכתוב **וילביש משה את אהרן את בגדיו, וכתיב**

(ויקרא ח) **וילביש אותו את המעיל. השתא. משה אעדי**

מניה, מה דיהב ליה עכשיו הסיר ממנו משה מה שנתן לו דהיינו המלבושים

של הגוף. **וקודשא בריך הוא אעדי מניה, מה דיהב ליה**

והקב"ה הסיר ממנו מה שנתן לו דהיינו את נשמתו. **ותרווייהו אפשיטו ליה**

לאהרן מפלא, ומשה אעדי לבר, וקודשא בריך הוא

לגו והקב"ה ומשה רבנו הפשיטו את אהרן מהכל משה לקח לו את הבגדים החיצוניים

והקב"ה לקח לו את נשמתו שבפנים. **ועד דאעדי משה, קדשא בריך**

הוא לא אעדי, זכאה חולקא דמשה ועד שמשה רבינו לא הסיר